

Neh kapitola 5.

[1] Strhl se pak veliký křik lidu, zvláště žen, proti jejich bratřím Judejcům. [2] Jedni říkali: "Je nás mnoho s našimi syny a dcerami, musíme shánět obilí, abychom měli co jíst a zůstali naživu." [3] Jiní říkali: "Svá pole, vinice a domy dáváme do zástavy, abychom sehnali obilí v tom hladu." [4] Jiní opět říkali: "Musili jsme si vypůjčit na svá pole a vinice peníze na daň pro krále. [5] A přece jsme se svými bratry jedno tělo, naše děti jsou jako jejich děti. Jenže my musíme své syny a dcery prodávat do otroctví, některé z našich dcer se již otrokyněmi staly, a nemůžeme nic proti tomu dělat. Naše pole a vinice patří jiným." [6] Když jsem slyšel jejich křik a tato slova, vzplanul jsem hněvem. [7] Rozhodl jsem se, že proti šlechticům a představenstvu povedu při. Vytkl jsem jim: "Půjčujete svým bratřím na lichvářský úrok", a svolal jsem proti nim velké shromáždění. [8] Řekl jsem jim: "My jsme vykoupili, pokud nám bylo možno, své bratry Judejce, prodané pohanům. Naproti tomu vy své bratry prodáváte, aby byli prodáváni nám." Zmlkli a nenašli slov. [9] Pokračoval jsem: "Co děláte, není dobré. Což nemáte žít v bázni před naším Bohem a uvarovat se pohanění ze strany pohanů, našich nepřátel? [10] Také já, moji bratři a moji lidé, bychom od nich mohli požadovat úrok z peněz a obilí. Upustíme však od toho dluhu. [11] Vraťte jim ještě dnes jejich pole, vinice, olivovníky a domy i příslušnou částku peněz, obilí, moštu a čerstvého oleje, za něž jste jim půjčku poskytl." [12] Odpověděli: "Vrátíme a nic od nich nebudeme požadovat. Uděláme to tak, jak jsi řekl." Svolal jsem tedy kněze a zavázal lid přísahou, že toto slovo dodrží. [13] Také jsem vytřepal záhyby svého roucha a řekl jsem: "Právě tak nechť vytřepe Bůh každého muže, který toto slovo nedodrží, z jeho domu a vlastnictví; tak buď vytřepán a vyprázdněn." Nato celé shromáždění odpovědělo: "Amen." I chválili Hospodina, a lid to slovo dodržel. [14] Také ode dne, kdy mě král ustanovil místodržitelem v zemi judské, od dvacátého roku až do třicátého druhého roku krále Artaxerxa, po dobu dvanácti let, jsem ani já ani moji bratři nebrali místodržitelství příjmy. [15] Dřívější místodržitelé, moji předchůdci, zatěžovali totiž lid tím, že na něm vymáhali mimo pokrm a víno čtyřicet šekelů stříbra, rovněž jejich lidé vykořisťovali lid. Já však jsem tak nejednal z bázně před Bohem. [16] Nadto jsem se účastnil oprav hradeb. Pole jsme neskupovali, ale všichni moji lidé tam byli zapojeni do díla. [17] Judejci a představenstvo, sto padesát osob, mimo ty, kteří k nám přicházeli z okolních pohanů, sedali u mého stolu. [18] Bylo třeba každý den připravovat jednoho býka a šest vybraných ovcí. Dále byla pro mě připravována drůbež a jednou za deset dní množství různého vína. Přitom jsem neuplatňoval nárok na místodržitelství příjmy, protože na tomto lidu už těžce spočívala služba. [19] "Pamatuj na mne, Bože můj, v dobrém, na všechno, co jsem pro tento lid učinil."